لژیونر

دبل عزت‌اللهی و اخراج جنجالی طارمی

۲ صعود با امضای ایرانی‌ها

عملکرد لژیونرهای ایرانی در مرحله یک‌هشتم نهایی جام ریاست جمهوری امارات، تصویری دوگانه از ظرفیت فنی و نکات قابل تأمل فوتبال ایران ارائه کرد. سعید عزت‌اللهی با ثبت ۲ گل، نقش مهمی در صعود شباب‌الاهلی داشت، اما اخراج او در دقیقه ۸۷ نشان داد که در کنار توانایی‌های فنی، مدیریت هیجان و حفظ تمرکز تا پایان مسابقه نیز اهمیت بالایی دارد. مهدی طارمی و سامان قدوس هم در دیدار الوصل و کلبا در مقاطعی تأثیرگذار ظاهر شدند و سردار آزمون نیز با پاس منجر به پنالتی، در شکل‌گیری برتری اولیه شباب‌الاهلی سهم داشت.

با وجود این نمایش‌های قابل توجه، ارزیابی عملکرد لژیونرها نباید صرفاً به گلزنی، پاس گل یا صعود تیم‌ها محدود شود. کیفیت تصمیم‌گیری در لحظات حساس، انضباط فردی، ثبات عملکرد و میزان تأثیرگذاری در جریان بازی، معیارهایی هستند که تصویری دقیق‌تر از سطح واقعی بازیکنان ارائه می‌کنند. اخراج عزت‌اللهی، هرچند در نهایت مانع صعود تیمش نشد، می‌تواند یادآور این نکته باشد که یک اتفاق فردی ممکن است معادلات تاکتیکی تیم را در حساس‌ترین دقایق تغییر دهد.

حضور بازیکنان ایرانی در تیم‌های مطرح اماراتی فرصتی ارزشمند برای تداوم رقابت در سطح حرفه‌ای است، اما صرف حضور در ترکیب این تیم‌ها یا ثبت چند نمایش درخشان، برای ارزیابی موفقیت یک لژیونر کافی نیست. انتظار می‌رود بازیکنان ایرانی در کنار توانایی‌های فنی، در زمینه انضباط، آمادگی جسمانی و استمرار کیفیت نیز استانداردهای بالایی داشته باشند. در نهایت، ارزش واقعی این حضور زمانی مشخص می‌شود که درخشش‌های مقطعی به عملکردی باثبات و قابل اتکا در طول فصل تبدیل شود.

خبر

خبر تازه علوی از برگزاری تورنمنت فوتبال ایران

جام حذفی، همزمان با جام ملت‌ها

یکی از شایعات چند وقت اخیر فوتبال ایران، مربوط به لغو برگزاری جام حذفی در این فصل با توجه به فشردگی بیش از حد تقویم فوتبال ایران بود. با این حال از حدود ۲ هفته قبل طرحی مطرح شد که جام حذفی بدون حضور ملی‌پوشان در زمانی که جام ملت‌های آسیا برگزار می‌شود، انجام شود.

امیرمهدی علوی، سخنگوی فدراسیون فوتبال در این خصوص گفت: «طرحی را دوستان، آقای بهاروند و همکاران محترم ایشان مدنظر دارند. برخی از باشگاه‌ها، از جمله باشگاه پرسپولیس، نیز در این زمینه پیشنهادهایی مطرح کرده‌اند. آقای تارتار هم با بنده صحبت کردند و گفتند چه خوب است که در شرایطی که جام ملت‌های آسیا برگزار می‌شود با بازیکنان جوان جام حذفی برگزار شود. برای آن دوره، که حدود یک ماه و نیم، یعنی ۴۵ تا ۵۰ روز، به طول می‌انجامد، شرایطی فراهم شود که به این موضوع کمک کند. این سناریو در حال حاضر روی میز سازمان لیگ قرار دارد و در حال بررسی است. اگر به جمع‌بندی برسند، به هر حال دوستان و باشگاه‌ها نیز شرایط و اقتضائات خاص خودشان را دارند. اما موضوع جام حذفی همچنان روی میز است. من فکر می‌کنم اگر امکان برگزاری این رقابت‌ها بدون حضور تیم ملی فراهم شود و وضعیت جام ملت‌ها مشخص شود، در مجموع، به نظرم زمان بسیار مناسبی خواهد بود.»

آسیایی‌ها، همچنان حامی اینفانتینو

کنفدراسیون فوتبال آسیا (AFC) از برگزاری کنگره فوق‌العاده این کنفدراسیون در شهر توکیو و انجام برخی اصلاحات در تقویم فوتبال قاره کهن خبر داد. مطابق گزارش سایت AFC، رؤسای فدراسیون‌های عضو با انتقال مسابقات جام ملت‌های آسیا از سال‌های فرد به سال‌های زوج موافقت کردند و پس از جام ملت‌های آسیا ۲۰۲۷، این مسابقات از سال ۲۰۳۲ به مدت هر ۴ سال یک بار برگزار می‌شود. همچنین قرار شد انتخابات AFC هم‌راستا با برگزاری مهم‌ترین رویداد ملی کنفدراسیون آسیا یعنی جام ملت‌های آسیا باقی بماند. به این ترتیب، انتخابات AFC در سال ۲۰۲۷ برگزار خواهد شد و با تصویب ماده قانونی جدید، افراد منتخب از تاریخ اول ژانویه سال ۲۰۲۸ (۱۱ دی ۱۴۰۶) به مدت ۴ سال مسئولیت خود را بر عهده خواهند داشت.

شیخ سلمان با اعلام حمایت کنفدراسیون فوتبال آسیا از نامزدی مجدد جیانی اینفانتینو در انتخابات آتی ریاست فدراسیون جهانی فوتبال (فیفا) گفت: «در حالی که به سوی آینده‌ای روشن‌تر و رقابتی‌تر گام برمی‌داریم، همبستگی ما همچنان بزرگ‌ترین نقطه قوت‌مان باقی می‌ماند. ما آماده هستیم تا با اتحاد کامل، از جیانی اینفانتینو، رئیس فیفا حمایت کنیم و پیش برویم.» هفتادوهفتمین کنگره فیفا در روز ۱۸ مارس ۲۰۲۷ (۲۷ اسفند ۱۴۰۵) در شهر رباط مراکش برگزار خواهد شد؛ کنگره‌ای که رئیس جدید فدراسیون جهانی فوتبال را خواهد شناخت و هنوز تنها اینفانتینو برای سِمت ریاست نامزد شده است.

از نیمکت دهوک تا رؤیای لس‌آنجلس؛ طلسم ۵۲ ساله شکسته می‌شود؟

بازی بزرگ یحیی روی نیمکت تیم المپیک

عکس: کمیته ملی المپیک

گزارش یک

سینا حسینی
خبرنگار

ایران ورزشی ۱۵ مهرماه از انتخاب یحیی گل‌محمدی به‌عنوان سرمربی جدید تیم امید خبر داده بود؛ انتخابی که حالا رسمیت پیدا کرده تا مرد پرافتخار فوتبال ایران در شرایطی دشوار، مأموریت پایان‌دادن به ناکامی چنددهه‌ای فوتبال کشور در مسیر المپیک را برعهده بگیرد. اما آیا نام بزرگ یحیی و تجربه قهرمانی‌هایش برای عبور از این مسیر پرفرازونشیب کافی است؟

پس از هفته‌ها گمانه‌زنی و مذاکراتی که نام‌هایی چون افشین قطبی و یک مربی اهل آمریکای جنوبی را نیز به میان آورد، سرانجام پرونده انتخاب سرمربی تیم امید بسته شد و یحیی گل‌محمدی روی نیمکت این تیم نشست. انتخابی که ایران ورزشی از ۱۵ مهرماه از آن خبر داده بود، اکنون وارد مرحله اجرا شده است؛ مرحله‌ای که برخلاف روزهای پرخبر انتخاب سرمربی، دیگر جایی برای وعده‌های کلی و تعارف‌های مرسوم ندارد. گل‌محمدی تا پایان مسیر انتخابی المپیک ۲۰۲۸ قرارداد همکاری امضا کرده و باید تیمی را به مقصدی برساند که فوتبال ایران نزدیک به نیم‌قرن از آن دور مانده است؛ مأموریتی بزرگ برای مربی‌ای که روزگاری با پرسپولیس جام‌های متعددی به‌دست آورد، اما در دو فصل اخیر از روزهای اوج فاصله گرفته است. حالا تیم امید می‌تواند سکوی بازگشت او باشد؛ البته به شرطی که امکانات و شرایط لازم برای موفقیت در اختیارش قرار بگیرد.

کارنامه‌ای که نیاز به ترمیم دارد

یحیی با سابقه سه قهرمانی لیگ برتر، سه قهرمانی جام حذفی و سه قهرمانی سوپرجام و همچنین رساندن پرسپولیس به فینال لیگ قهرمانان آسیا، انتخابی برخوردار از اعتبار فنی به شمار می‌رود. با این حال، نتایج اخیر او تصویری متفاوت از دوران درخشان گذشته ارائه می‌کند. گل‌محمدی در دهوک عراق از ۱۰ مسابقه، تنها دو پیروزی به‌دست آورد و با ثبت شش تساوی و دو شکست، ۱۲ امتیاز کسب کرد. تجربه او در فولاد نیز با نتایجی همراه بود که انتظارات را برآورده نکرد. این آمار به‌تنهایی نمی‌تواند توانایی‌های یک مربی را زیر سؤال ببرد، اما نادیده‌گرفتن آن نیز منطقی نیست. سرمربی جدید تیم امید پیش از هر چیز باید نشان دهد که همچنان توانایی ساختن مجموعه‌ای رقابتی و نتیجه‌گرا را دارد.

البته شرایط تیم ملی با فوتبال باشگاهی تفاوت دارد و گل‌محمدی فرصت دارد با تکیه بر تجربه خود، تیمی جوان را به سطحی تازه برساند. پرسش اصلی این است که آیا زمان و ابزار کافی برای این بازسازی در اختیار او قرار خواهد گرفت؟

فقط دو سهمیه آسیایی جایی برای اشتباه نیست

مسیر المپیک ۲۰۲۸ از انتخابی زیر ۲۳ سال آسیا می‌گذرد؛ رقابت‌هایی که طبق برنامه اعلام‌شده، مرحله انتخابی آن در ژوئن ۲۰۲۷ و مرحله نهایی آن در ژانویه ۲۰۲۸ برگزار خواهد شد. کاهش تعداد تیم‌های فوتبال حاضر در المپیک از ۱۶ به ۱۲ تیم، رقابت بر سر سهمیه را دشوارتر کرده است. آسیا تنها دو نماینده خواهد داشت و همین موضوع، اهمیت هر مسابقه و هر تصمیم فنی را افزایش می‌دهد.

تیم امید ایران دیگر نمی‌تواند با اتکا به استعدادهای فردی یا امیدواری به درخشش‌های مقطعی پیش برود. برای عبور از این مسیر، انسجام تاکتیکی، شناخت دقیق رقبا، آمادگی بدنی و تجربه بازی‌های پرفشار ضروری است. گل‌محمدی باید تیمی بسازد که نه‌فقط در برابر رقبای هم‌سطح، بلکه در مواجهه با مدعیان اصلی آسیا نیز توان رقابت داشته باشد.

> گل‌محمدی مسئولیت سنگینی پذیرفته است مسئولیتی که می‌تواند جایگاه او را در فوتبال ایران دوباره ارتقا دهد یا به تجربه‌ای ناکام در نخستین مأموریت ملی‌اش تبدیل شود. اما ارزیابی عملکرد او باید در کنار میزان حمایت و امکاناتی صورت بگیرد که در اختیارش قرار می‌گیرد

چهار بازی دوستانه کافی برای رؤیای المپیک؟

یکی از نگرانی‌های جدی درباره پروژه جدید تیم امید، محدودیت فرصت آماده‌سازی است. با توجه به پنجره‌های فیفادی پیش‌رو در نوامبر ۲۰۲۶ و مارس ۲۰۲۷، اگر برنامه اردوها به همین دو بازه محدود بماند، تیم امید امکان برگزاری چهار مسابقه تدارکاتی رسمی را خواهد داشت. چهار بازی برای تیمی که باید در مدتی محدود به هماهنگی برسد و خود را برای رقابتی سرنوشت‌ساز آماده کند، ظرفیت چندان اطمینان‌بخشی نیست. مشکل فقط تعداد مسابقات دوستانه نیست؛ تقویم فشرده باشگاه‌ها، دشواری آزادسازی بازیکنان و احتمال حضور شماری از استعدادهای زیر ۲۳ سال در برنامه‌های تیم ملی بزرگسالان، می‌تواند برنامه‌های گل‌محمدی را با محدودیت جدی روبه‌رو کند. اگر فدراسیون برای این موانع راهکاری عملی نداشته باشد، سرمربی جدید از همان ابتدای کار با چالشی روبه‌رو خواهد شد که پیش از او نیز گریبان تیم امید را گرفته بود.

مسئولیت فقط با سرمربی نیست

انتخاب یحیی گل‌محمدی به‌خودی‌خود اتفاق مهمی است، اما نباید تصور کرد که حضور یک مربی پرافتخار به‌تنهایی طلسم المپیک را می‌شکند. فدراسیون فوتبال باید مشخص کند وعده اردوهای خارجی و بازی‌های تدارکاتی چگونه اجرا خواهد شد، باشگاه‌ها با چه سازوکاری بازیکنان خود را در اختیار تیم امید قرار می‌دهند و برنامه آماده‌سازی این تیم بر چه مبنایی پیش خواهد رفت.

گل‌محمدی مسئولیت سنگینی پذیرفته است؛ مسئولیتی که می‌تواند جایگاه او را در فوتبال ایران دوباره ارتقا دهد یا به تجربه‌ای ناکام در نخستین مأموریت ملی‌اش تبدیل شود. اما ارزیابی عملکرد او باید در کنار میزان حمایت و امکاناتی صورت بگیرد که در اختیارش قرار می‌گیرد. فوتبال ایران سال‌هاست از رؤیای المپیک سخن می‌گوید و هر دوره با امیدی تازه به استقبال انتخابی می‌رود. تفاوت این دوره باید در عمل دیده شود، نه در نام سرمربی و وعده‌های آغاز راه. یحیی آمده است تا طلسم را بشکند؛ حالا نوبت فدراسیون است که نشان دهد برای تحقق این هدف، برنامه‌ای فراتر از انتخاب یک سرمربی دارد.

روال گذشته تکرار شود، باز هم تیم امید صعود نمی‌کند

قاسمپور: گل‌محمدی شهامت به خرج داد

فائزه زمانی
خبرنگار

یحیی گل‌محمدی در شرایطی هدایت تیم امید ایران را پذیرفته که این تیم سال‌هاست در چرخه تکراری از بی‌برنامگی، ناهماهنگی و ضعف مدیریتی گرفتار شده است. در چنین شرایطی ابراهیم قاسمپور پیشکسوت فوتبال ایران، ضمن تمجید از انتخاب گل‌محمدی، پذیرش این مسئولیت در چنین شرایطی را جسورانه می‌داند و معتقد است اگر مشکلات ساختاری پابرجا بماند، نه یحیی گل‌محمدی بلکه هیچ مربی دیگری هم نمی‌تواند معجزه کند.

از میان لیست نگران‌کننده‌ای که برای هدایت تیم امید مطرح شده بود در نهایت به گل‌محمدی رسیدند. این انتخاب تا چه اندازه امیدوارکننده است؟

امیدوارم انتخاب گل‌محمدی کارشناسی شده باشد اما به هرحال او عمری است که در فوتبال فعالیت دارد و از نظر اخلاقی هم انسان سالمی است. به نظرم من انتخابی شایسته و مناسب و انسانی باشخصیت است اما برای من جای تعجب دارد که گل‌محمدی چطور راضی شده که در این مقطع هدایت تیم امید را بپذیرد. این تیم در تمام این پنجاه سال هیچ‌گاه شرایط مطلوبی نداشته است. قطعاً یحیی شناخت خوبی روی این تیم دارد اما شهامت به خرج داده و باید از او سؤال شود که دلیلش برای پذیرفتن این تیم در این مقطع با این همه مشکلات چه بوده است.

مهم‌ترین بخش این مشکلاتی که می‌گویید، چیست؟

این تیم مشکلات عدیده‌ای دارد که بخشی به ناهماهنگی باشگاه‌ها با کادرفنی تیم امید برمی‌گردد. از طرفی زیرساخت‌ها و کمبود امکانات، مشکلات مالی و بازی‌های تدارکاتی ضعیف و عدم فرصت کافی برای آماده‌سازی تیم همه مواردی است که سال‌ها تکرار شده است. البته که بعضاً انتخاب‌های نادرستی هم برای این تیم گرفته شده و در مقاطعی با واسطه‌گری و به صورت سفارش شده افرادی به عنوان سرمربی انتخاب می‌شدند. آدم‌هایی به این تیم می‌آمدند که فوتبالی نبودند، رزومه‌ای نداشتند و اصلاً در حد سرمربیگری این تیم نبودند. حالا هم تعجب می‌کنم که یحیی به چه دلیل سرمربیگری را قبول کرده است اما به هرجهت او گزینه بسیار خوبی است.

تیم حسین عبدی پر از ستاره بود اما گویا ستاره داشتن همه چیز نیست. او معتقد بود که تیمش قربانی اشتباهات فردی شده درحالی که بازیکنانش هم در مقابل، ضعف ساختاری را دلیل عدم نتیجه‌گیری در ناگویا می‌دانستند. مشکل چه بود؟

عبدی را مثل گل‌محمدی قبول دارم. او هم دانش خوبی دارد و هم انسان سالمی است. از نزدیک شاهد پشتکار او بوده‌ام اما کلاً پایه و اساس فوتبال ما مشکل دارد. مدیران ما منفعل بوده و ضعیف عمل می‌کنند و حتی رزومه‌ای در فوتبال نداشته‌اند. تیم عبدی چنددسته بود، یک گروه امروز رفتند، یک عده فردا و جمعی دیگر چندروز بعد به تیم اضافه شدند. از ابتدا اختلاف وجود داشت و بعضی باشگاه‌ها بازیکنانشان را نمی‌دادند. ستاره خوب است اما تیم بودن بهتر از ستاره داشتن است. هماهنگی و شناخت نسبت به یکدیگر خیلی مهم است ولی این اتفاق رخ نداد. وقتی بازیکنی به تیم امید دعوت می‌شود اما در باشگاه روی نیمکت می‌نشیند، دیگر جایی برای بهانه‌جویی و ندادن این بازیکن به تیم ملی وجود ندارد. فقط تیم امید مشکل ندارد بلکه همه تیم‌های پایه ما و حتی بزرگسالان مشکلات عدیده‌ای دارند. همه این مسائل به مدیریت برمی‌گردد. اگر مدیر یک مجموعه قوی باشد مطمئناً موفقیت حاصل می‌شود اما اگر این اتفاق نیفتد، نتیجه همین می‌شود که در فوتبال ما رخ داده است.

حالا می‌شود با گل‌محمدی برای این تیم شانسی برای صعود به المپیک قائل شد؟

یحیی زمان خوبی دارد و اگر خواسته‌های او برآورده شود، اردوهای مناسب برگزار شده، بازیکنان مدنظرش در زمان مناسب در اختیارش گذاشته شود و بازی‌های تدارکاتی خوبی انجام شود، این تیم می‌تواند در سال‌های آینده موفق شود اما اگر روال گذشته تکرار شود، نه یحیی بلکه هیچ‌کس دیگر هم نمی‌تواند به داد این تیم برسد.

از لغو مسابقه تا جلسه ۹ ساعته انضباطی برای شناسایی مقصر

رأی جنجالی ملوان و تراکتور در راه است؟

حامد حسینی
خبرنگار

پرونده دیدار جنجالی ملوان و تراکتور، که پیش از آغاز مسابقه لغو شد، همچنان در انتظار صدور رأی نهایی کمیته انضباطی فدراسیون فوتبال است؛ پرونده‌ای که ابعاد آن از یک مسابقه فوتبال فراتر رفته و بار دیگر ضرورت بازنگری در شیوه مدیریت حواشی ورزشگاه‌ها، صیانت از حقوق باشگاه‌ها و برخورد با رفتارهای خارج از چهارچوب را یادآوری می‌کند. روز پنجشنبه هفته گذشته نخستین جلسه رسیدگی به این پرونده برگزار شد و نمایندگان ۲ باشگاه در جلسه‌ای حدود ۹ ساعته به ارائه توضیحات و دفاعیات خود پرداختند.

اظهارات امیرمهدی علوی، سخنگوی فدراسیون فوتبال، نشان می‌دهد که کمیته انضباطی در روزهای اخیر جلسات متعددی برگزار کرده و با بررسی گزارش ناظر مسابقه و تصاویر ویدیویی، در پی تکمیل مستندات پرونده بوده است. شناسایی افرادی که بنا بر اعلام فدراسیون در تحریک حاضران و برهم‌زدن نظم ورزشگاه نقش داشته‌اند نیز بخشی از این روند عنوان شده است. این اقدامات می‌تواند گامی مثبت در مسیر برخورد با رفتارهای مخرب باشد، اما میزان اثربخشی آن به دقت بررسی‌ها، رعایت حقوق طرف‌های درگیر و اجرای عادلانه مقررات بستگی دارد.

یکی از نکات قابل تأمل در این پرونده، فاصله میان وقوع حوادث و اعلام نتیجه نهایی رسیدگی است. هرچند بررسی دقیق شواهد و شنیدن دفاعیات باشگاه‌ها برای صدور رأی منصفانه ضروری است، طولانی‌شدن روند رسیدگی نیز می‌تواند به گسترش گمانه‌زنی‌ها و افزایش حساسیت هواداران منجر شود. فوتبال ایران در شرایطی قرار دارد که اعتماد عمومی به تصمیم‌های انضباطی، بیش از هر زمان دیگری به شفافیت، انسجام و قابلیت پیش‌بینی آرای صادرشده وابسته است.

از سوی دیگر، تأکید سخنگوی فدراسیون بر شناسایی افراد حاضر در سکوها و احتمال محرومیت آنان از ورود به ورزشگاه، پرسش‌هایی درباره نحوه اجرای این تصمیم‌ها مطرح می‌کند. برخورد با رفتارهای مخل نظم ضروری است، اما انتساب تخلف به افراد باید بر پایه مدارک معتبر و با رعایت حق دفاع صورت گیرد. همچنین نباید مسئولیت احتمالی اشخاص حقیقی، جای بررسی عملکرد نهادهای برگزارکننده و ارزیابی تدابیر پیشگیرانه را بگیرد.

لغو مسابقه پیش از شروع، اتفاقی نیست که بتوان آن را با صدور یک رأی انضباطی به پایان رساند. لازم است مشخص شود چه عواملی زمینه بروز این شرایط را فراهم کرده، کدام بخش از تمهیدات اجرایی ناکافی بوده و چه اقداماتی برای جلوگیری از تکرار آن در نظر گرفته شده است. برخورد با متخلفان زمانی اثرگذار خواهد بود که با اصلاح رویه‌ها و پاسخگویی مسئولان همراه شود.

اکنون نگاه‌ها به رأی نهایی کمیته انضباطی دوخته شده است. انتظار می‌رود این رأی، علاوه بر تعیین مسئولیت‌ها، بر مستندات روشن، استدلال حقوقی و تناسب میان تخلف و مجازات استوار باشد. پرونده تراکتور و ملوان فرصتی برای نشان‌دادن جدیت فدراسیون در صیانت از نظم مسابقات است؛ فرصتی که نتیجه آن باید در افزایش اعتماد، کاهش تنش‌ها و پیشگیری از تکرار چنین چالش‌هایی دیده شود.

